

Sygn. akt II K 93/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2015

Sąd Rejonowy w Lipsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Jungiewicz

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Wilk

Prokurator: Małgorzata Witkowska

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 10 września 2015 roku, 28 września 2015 roku, 07 października 2015 roku, 19 października 2015 roku

sprawy: *J. Z., s. P. i I. z domu H., ur. (...) w L.*

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2015 roku w S., pow. (...), woj. (...) po drodze publicznej prowadził samochód osobowy marki H. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,36 mg/dm⁽³⁾ zawartości alkoholu w wydychanym

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk

orzeka:

I. oskarżonego J. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go, a na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk wymierza mu karę grzywnę w wysokości 50 pięćdziesięciu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych,

II. na podstawie art. 42§2 kk i art. 43§1 kk orzeka wobec oskarżonego J. Z. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 63§3 kk zalicza oskarżonemu J. Z. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 lipca 2015 roku,

IV. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego J. Z. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych,

V. obciąża oskarżonego J. Z. kosztami procesu w kwocie 140 (sto czterdzieści) złotych w tym 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej.

Na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Lipsku z dnia 19 października 2015r. Sygn. akt II K 93/15 Sąd Okręgowy w Radomiu V Wydział Karny Odwoławczy w sprawie VKa878/15 dnia 29 grudnia 2015r.

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Na oryginale właściwe podpisy.

II K 93/15

UZASADNIENIE

J. Z. został oskarżony o to, że w dniu 12 lipca 2015 roku w S., pow. (...), woj. (...) po drodze publicznej prowadził samochód osobowy marki H. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,36 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk

W toku procesu Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. Z. w dniu 12 lipca 2015 r. o godz. 23:10 w S. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki H. o nr rej. (...). Został wówczas zatrzymany przez pełniących służbę funkcjonariuszy Policji: A. S. i J. K. do rutynowej kontroli drogowej i przebadany urządzeniem a. celem sprawdzenia, czy spożywał on alkohol. Urządzenie a. nie wskazuje stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Wskazuje ono jedynie, czy kierowca spożywał alkohol i odpowiednio ten fakt sygnalizuje: w przypadku, gdy kierowca nie spożywał alkoholu - zaświeceniem się zielonej kontrolki, a w przypadku, gdy spożywał alkohol - zaświeceniem się żółtej lub czerwonej kontrolki. Następnie oskarżony J. Z. został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem elektronicznym A. (...). Urządzenie to było sprawne technicznie, posiadało świadectwo wzorcowania i drukowało wyniki badań. Pierwsze badanie urządzeniem A. (...), o godz. 23:13, wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdowało się 0,36 mg/l alkoholu. Drugie badanie, o godz. 23:30 wykazało, że w wydychanym przez niego powietrzu znajdowało się 0,31 mg/l alkoholu, zaś trzecie o godz. 23:54, przeprowadzone na prośbę oskarżonego, wykazało, że w wydychanym przez niego powietrzu znajdowało się 0,29 mg/l alkoholu. J. Z. zadzwonił po mieszkającego w pobliżu kolegę z pracy - K. M., aby odstawił on jego samochód pod swój dom. K. M. przybył na miejsce kontroli, lecz z uwagi na to, że tego dnia wcześniej spożywał on alkohol w postaci piwa, nie mógł przestawić samochodu J. Z.. Samochód ten odebrał kolega matki oskarżonego - R. T.. J. Z. zostało zatrzymane prawo jazdy.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o następujące dowody: notatkę urzędową /k. 1/, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i wyniki /k. 2-2v/, świadectwo wzorcowania /k. 3-3v/, kserokopię pokwitowania /k. 5/, kserokopię z notatnika służbowego A. S. /k. 39/, wyjaśnienia oskarżonego /k. 15, częściowo k. 34v/, zeznania świadków: A. S. /k. 17-17v zbiór C, k. 36v-37/, J. K. /k. 40v-41/.

Oskarżony J. Z. przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu /k. 15/. Na rozprawie w dniu 10 września 2015 r. początkowo również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu /k. 34v/. Podał, iż najpierw dmuchał w urządzenie zbliżeniowe i zaświeciła się zielona kontrolka. Potem funkcjonariusz zaczął coś „majstrować” przy tym urządzeniu i po ponownym dmuchaniu przez oskarżonego funkcjonariusz powiedział, że coś z tym urządzeniem się dzieje, ponieważ świeci na różowo. J. Z. wyjaśnił, iż widział, że urządzenie to świeciło na żółto i pomarańczowo. Oskarżony podał także, iż następnie dmuchał w „normalny alkomat”, który wykazał, że w wydychanym przez niego powietrzu znajdowało się 0,36 mg/l alkoholu. Wyjaśnił, iż z tym alkوماتem również był problem, jednak nie potrafił wskazać jaki. Podał, że kontrolujący go funkcjonariusze wezwali inny radiowóz policyjny na wypadek, gdyby nie udało im się uruchomić posiadanego alkomat. Oskarżony wyjaśnił, iż funkcjonariusze z innego radiowozu pożyczili alkomat funkcjonariuszom, którzy go zatrzymali, ale tym, którzy go zatrzymali udało się jednak uruchomić alkomat, który posiadali i został nim przebadany. J. Z. wyjaśnił, że po drugim badaniu jego stanu trzeźwości alkوماتem poprosił funkcjonariuszy, aby zawieźli go na badanie krwi, lecz oni odpowiedzieli, że jest już za późno. Oskarżony podał, że zdziwił się, iż przeprowadzone badanie wykazało zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu, ponieważ około 20 godzin przed zatrzymaniem go przez funkcjonariuszy Policji wypił około 6 piw i w międzyczasie spożywał posiłki. W swoich późniejszych wyjaśnieniach oskarżony podał, iż „nie do końca” czuje się winny, ponieważ przemyślał kilka faktów. Twierdził, iż na jego przyznanie się do winy miało wpływ wiele czynników m.in. stres. Podał także, iż poprosił swojego kolegę K. M., aby odstawił jego samochód, ale z uwagi na to, że spożywał on tego dnia piwo, samochód odstawił kolega jego matki /k. 34v/.

Oskarżony J. Z. jest kawalerem. Jest zatrudniony w firmie (...) w L. na stanowisku operatora CNC za wynagrodzeniem 1600-1700 złotych miesięcznie netto. Ma wykształcenie średnie bez zawodu. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Jest właścicielem samochodu marki H. (...) z 1997 r. /k. 16, 34/. Był 2 - krotnie karany z art. 278 § 2 kk /k. 18A-18Av/.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego co do tego, że najpierw był on przebadany urządzeniem a., a dopiero później urządzeniem elektronicznym A. (...). Jego wyjaśnienia w tym zakresie potwierdzają zeznania świadka J. K. /k. 40v/. Wynik pierwszego badania urządzeniem A. (...) znajduje potwierdzenie w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i wynikach /k. 2-2v/, notatce urzędowej /k. 1/, zeznaniach świadka A. S. /k. 17v zbiór C/ oraz kserokopii jego notatnika służbowego /k. 39/. Wiarygodny jest również fakt przybycia na miejsce kontroli kolegi oskarżonego - K. M. oraz odebranie samochodu oskarżonego przez kolegę jego matki. Potwierdzają to dowody w postaci: zeznań K. M. /k. 42v/ i zeznań A. S. /k. 17v zbiór C/ oraz kserokopii jego notatnika służbowego /k. 39/. W ocenie Sądu nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, z których wynika, iż urządzenie A. (...) nie było sprawne technicznie oraz że na wypadek nie zadziałania A. (...) wezwany został drugi patrol Policji, a także co do tego, iż J. Z. żądał pobrania krwi na zawartość alkoholu. Tym twierdzeniom oskarżonego przeczą: świadectwo wzorcowania /k. 3-3v/, zeznania świadków: A. S. /k. 36v, 37/ i J. K. /k. 40v/ i zapisy w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym /k. 2-2v/, jak również kserokopia notatnika służbowego A. S. /k. 39/. Należy podkreślić, iż pierwotnie J. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie kwestionował sprawności urządzenia pomiarowego ani zapisów w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości /k. 15/. Takie zarzuty z jego strony pojawiły się dopiero na etapie postępowania sądowego, kiedy być może zdawał sobie już sprawę z konsekwencji prawnych swojego czynu, w tym wysokości grożącego mu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania funkcjonariuszy z Komendy Powiatowej Policji w L.: A. S. /k. 36v, 37, k. 17 zbiór C/ i J. K. /k. 40v/. Ewidentnie wynika z nich, iż urządzenie A. (...), którym dokonano zbadania stanu trzeźwości J. Z. było sprawne technicznie. Świadek A. S. podał, iż A. (...) posiadał świadectwo wzorcowania i generował wydruki. Zeznania te znajdują odzwierciedlenie w aktach sprawy /k. 2, 3-3v/. Jak wskazał A. S.: gdyby z tym urządzeniem były jakieś problemy, zostałyby to odnotowane w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości w rubryce „uwagi”. Świadek ten wskazał również, że gdyby oskarżony zgłosił żądanie badania krwi na zawartość alkoholu, fakt ten również zostałby odnotowany w uwagach w w/w protokole. Jak wynika z protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, w uwagach widnieje jedynie zapis, iż J. Z. zgłosił żądanie trzeciego badania stanu trzeźwości A. (...), które zostało przeprowadzone. W protokole tym widnieje zapis, iż oskarżony nie żądał badania krwi i protokół ten został podpisany przez oskarżonego /k. 2v/. Jeśli chodzi o wezwanie patrolu Policji, świadek A. S. tej okoliczności nie pamiętał. Zeznał, iż, z uwagi na to, że przedmiotowa sprawa nie była sporna, nie wydaje mu się, aby wzywał on inny patrol. Świadek J. K. zdecydowanie zaprzeczył natomiast, aby wzywany był drugi patrol Policji. Zeznał, że w czasie zatrzymania oskarżonego przejeżdżał inny patrol Policji, który zatrzymał się koło ich radiowozu. Dodał, że wezwanie innego patrolu Policji następuje za pośrednictwem dyżurnego lub przez radiostację i jeżeli w niniejszej sprawie byłby wzywany drugi patrol, to taki fakt zostałby odnotowany w notatniku służbowym i notatce służbowej, co nie miało miejsca /k. 1, 39/. Zeznania tych świadków są ze sobą zgodne i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności.

Świadek K. M. - kolega oskarżonego z pracy przyszedł na miejsce kontroli wezwany przez oskarżonego, aby odprowadzić jego samochód na swoje podwórko. Z uwagi na fakt, iż był po spożyciu piwa, samochód pod jego mieszkanie odprowadził mężczyzna, który przyjechał na miejsce z matką J. Z. /okoliczności bezsporne/. K. M. zeznał, że oskarżony zwrócił się do funkcjonariuszy z zapytaniem, czy jest możliwość przebadania go na krew, na co jeden z nich miał odpowiedzieć, że jest za późno, a poza tym nie ma takiej potrzeby. W tym zakresie jego zeznania są sprzeczne przede wszystkim z zapisem w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, z którego wynika, iż J. Z. nie zgłaszał żądania badania krwi i który to protokół oskarżony osobiście podpisał, bez żadnego zastrzeżenia /k. 2-2v/. Biorąc pod uwagę treść powyższego protokołu oraz fakt, że świadek jest kolegą oskarżonego, jak również fakt, iż oskarżony początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd nie dał wiary w/w

twierdzeniu świadka. Ponadto zeznania tego świadka nie wnoszą do sprawy jeśli chodzi o działanie A. (...), który wskazał zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu. Świadek ten bowiem przybył na miejsce kontroli już po 3 - krotnym badaniu J. Z. A. (...) /k. 42v/.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dowody nieosobowe w postaci: notatki urzędowej /k. 1/, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i wyników /k. 2-2v/, odpisu świadectwa wzorcowania /k. 3-3v/ oraz kserokopii z notatnika urzędowego A. S. /k. 39/. Zostały one sporządzone przez osoby uprawnione i w ramach ich kompetencji, a prawdziwość zawartych w nich danych nie budzi wątpliwości Sądu. Z dokumentów tych jasno wynika, iż oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie żądał badania zawartości alkoholu we krwi, a urządzenie elektroniczne A. (...), którym dokonano pomiaru stanu trzeźwości oskarżonego było technicznie sprawne. W szczególności w oparciu o te dowody Sąd dokonał ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze omówiony powyżej stan faktyczny i całokształt zgromadzonego materiału dowodowego sprawy, Sąd uznał, iż wina oskarżonego J. Z. i okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa nie budzą wątpliwości.

Występku z art. 178 a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

W realiach niniejszej sprawy, oskarżony J. Z. w dniu 12 lipca 2015 r. w S. na ul. (...), tj. w ruchu lądowym, prowadził samochód osobowy marki H. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,36 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd w w/w stanie nietrzeźwości. Wskazują na to zgromadzone dowody, w tym w szczególności podpisany przez oskarżonego protokół z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i wyniki. Badanie stanu trzeźwości zostało przeprowadzone przez kontrolujących funkcjonariuszy Policji sprawnym A. (...), posiadającym ważne świadectwo wzorcowania i generującym wydruki.

Wymierzając J. Z. karę Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd uznał, iż karą odpowiednią do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego będzie kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych. W ocenie Sądu właśnie taka kara spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd ustalił najniższą wysokość stawki dziennej grzywny, tj. na 10 złotych. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego, który utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości 1600-1700 złotych miesięcznie netto. W ocenie Sądu, J. Z. będzie w stanie uiścić grzywnę w orzeczonym wymiarze.

Stosownie do treści art. 42 § 2 kk obligatoryjne było orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na czas nie krótszy niż 3 lata. Zgodnie z treścią art. 43 § 1 kk środek ten mógł zostać orzeczony w wymiarze do 15 lat. Sąd orzekł wobec J. Z. zakaz prowadzenia pojazdów na okres 3 lat. W ocenie Sądu orzeczenie środka karnego w takim wymiarze jest w stosunku do oskarżonego wystarczające i spełni wobec niego cel zapobiegawczy i wychowawczy. Zdaniem Sądu, orzeczenie tego środka w w/w wymiarze będzie stanowić dla J. Z. pewną dolegliwość, co wpłynie na przestrzeganie przez niego porządku prawnego i zapobiegnie popełnieniu podobnego przestępstwa w przyszłości.

Z uwagi na to, iż J. Z. prawo jazdy zostało faktycznie zatrzymane w dniu 12 lipca 2015 r., na podstawie art. 63 § 3 kk Sąd zaliczył mu okres od tego dnia na poczet orzeczonego wobec niego środka karnego.

W myśl art. 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk Sąd obligatoryjnie orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych. Dlatego też Sąd orzekł jak w pkt IV wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 616 § 1 i 2 kpk i 618 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Z uwagi na wysokość osiągniętych

przez J. Z. dochodów oraz fakt, iż nie ma nikogo na utrzymaniu, Sąd uznał, iż będzie on w stanie uiścić koszty procesu i uiszczenie ich nie będzie dla niego zbyt uciążliwe. Na oryginale właściwy podpis.